

26 08 2015

9-8 nr. 335

AVIZ

la proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.407-XVI din 21.12.2006 cu privire la asigurări (nr.280 din 16.07.2015)

Direcția generală juridică a examinat proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, și expune următoarele considerente.

I. Observații generale

1. Proiectul de lege a fost înaintat cu titlu de inițiativă legislativă de către un grup de deputați, fiind în corespundere cu art.73 din Constituția Republicii Moldova și art.47 din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr.797/1996.

2. Categoria actului legislativ propus este lege organică, ceea ce corespunde art.72 din Constituția Republicii Moldova și art.35 alin.(3) din Legea privind actele legislative nr.780-XV din 27.12.2001.

3. Potrivit notei informative, proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, a fost elaborat în scopul consolidării stabilității financiare a asiguratorilor, reglementarea transparentă și completă a procedurii de aplicare de către Comisia Națională a Pieței Financiare a măsurilor de redresare a situației financiare a asiguratorilor, remedierea financiară a acestora, sancțiunile față de asiguratorii pentru încălcările și neajunsurile constatate, precum și întărirea capacităților de supraveghere a Comisiei Naționale a Pieței Financiare. Totodată, modificările și completările propuse, derivă din necesitatea ajustării și ralierii procesului de supraveghere a asiguratorilor (reasiguratorilor) din Republica Moldova la reglementările stabilite în Directivele Uniunii Europene – art.36 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitatea și desfășurarea activității de asigurare și reasigurare (Solvabilitate II) publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 335/1 din 17 decembrie 2009.

4. Nota informativă la proiectul de lege dat nu conține explicații și concretizări vizavi de toate modificările și completările propuse în proiect. Astfel nu sunt explicate propunerile de completare a art.30 cu alin.(6¹), de modificare a alin.(4) și (6) ale art.31, precum și completarea după art.41 cu un nou articol 41¹. Totodată,

comentariile și explicațiile la art.41¹, 42, 42¹-42³, 54 și art.55 din proiectul propus, sunt laconice, neoferind argumente de substanță. Nota nu este însoțită de o analiză a impactului de reglementare, perfectată în baza evaluării costurilor și beneficiilor, și al analizei de impact al acestuia asupra activității asiguratorilor și asiguraților, inclusiv referitor la asigurarea respectării drepturilor și intereselor lor, cerință obligatorie potrivit art.20 lit.e) al Legii nr.780/2001 privind actele legislative și art.13 din Legea nr.235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

II. Obiecții și propuneri de conținut tehnico-legislative

5. La pct.1, autorii proiectului de lege propun de completat art.30 cu alin.(6¹) cu respectivul cuprins, utilizând-se două sintagme – măsuri/plan de redresare și/sau de remediere. Abordarea în conținutul normei propuse doar a cuvântului ”redresare” omite reglementările în vigoare care vizează procedurile de remediere și realizarea lor. De aceea se propune de uniformizat textul utilizând sintagma unică ”de redresare și/sau de remediere, după caz”. Totodată, poate fi efectuată inserarea dispozițiilor alineatului propus (6¹) într-un articol separat.

6. La pct.2, art.31:

- referitor la modificarea propusă la alin.(4), menționăm, că propunerea de a substitui sintagma ”capitalului propriu” cu sintagma ”marjei de solvabilitate disponibilă” conduce la deplasarea reglementărilor legislative spre tipul de indicator stabilit prin reglementări normative (art.2 al Regulamentului privind marjele de solvabilitate și coeficientul de lichiditate ale asiguratorului (reasiguratorului) aprobat prin hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.2/1 din 21.01.2011). Totodată, menționăm că noțiunea aplicată actualmente în actele legislative în vigoare este ”capital propriu” conform Legii contabilității nr.113-XVI din 27.04.2007, Legii privind piața de capital nr.171 din 11.07.2012, Legii asociațiilor de economii și împrumut nr.139-XVI din 21.06.2007, ș.a legi. În temeiul dat, propunem menținerea și utilizarea în continuare în lege a noțiunii de ”capital propriu”;

- referitor la expunerea alin.(6) în redacția nouă, menționăm că dispozițiile acestuia în redacția actuală stabilește cerințe și plafonări de rețineri. Redacția propusă de autori exclude nemotivat aceste condiții, stabilind doar plafonul de jos al reținerii proprii a asiguratorului (reasiguratorului) care trebuie să constituie cel puțin 20% din volumul total al obligațiilor.

7. La pct.3 din proiectul de lege dat, atragem atenția la utilizarea inversă a noțiunilor de redresare și remediere în propunerea de completare cu art.41¹ alin.(7) lit.c) și art.42³ alin.(3) din pct.5 al proiectului. În contextul modificărilor și completărilor propuse de autori, cuvintele ”redresare” și ”remediere” sunt utilizate pentru două fenomene diferite la etape diferite. Respectiv, utilizarea necorespunzătoare a acestor termeni ar putea crea situații de incertitudine la aplicarea actului legislativ. De aceea este binevenită substituirea cuvântului „remediere” cu

cuvântul „redresare” în cazul art. 41¹ alin.(7) lit.c) și, respectiv, substituirea cuvântului „redresare” cu cuvântul „remediere” în cazul art. 42³ alin.(3).

Tot la acest punct, putem constata că la art.41¹ alin.(8) autorii propun sintagma ”secretul profesional”, fapt care nu corelează cu noțiunea aplicată în legislația națională de ”secret comercial” stipulată în Legea cu privire la secretul comercial nr.171-XIII din 06.07.1994. În cazul dat, considerăm că este binevenită utilizarea aceleiași noțiuni de ”secret comercial”, care va impune respectarea procedurii deja existente în legislația națională de păstrare a secretului comercial al persoanelor juridice, asigurând protecția interesului legal al asigurătorului (reasigurătorului). Mai mult ca atât, în textul legii, la art. 55 alin.(6) este deja utilizată noțiunea de ”secret comercial” .

8. La pct.5 al proiectului de lege, care propune completarea cu art.42¹-42³, expunem următoarele considerațiuni.

Astfel, la art.42² alin.(6) se propune de completat cu sintagma ”cu acordul scris al autorității de supraveghere” propoziția a doua, care va fi expusă în următoarea redacție ” Cu acordul scris al autorității de supraveghere, administratorul special poate delega o parte din atribuțiile sale altor persoane, inclusiv persoanelor ale căror împuterniciri sânt suspendate.” Această propunere este formulată pentru a asigura coordonarea delegării atribuțiilor administratorului special cu autoritatea de supraveghere, și respectiv pentru a exclude riscul numirii în funcție de către administrator a unor persoane necalificate sau dubioase, pentru exercitarea a careva atribuții în scopul obținerii unor beneficii personale pentru administrator sau satisfacerea unor interese ilicite pentru sine sau ale unor terți.

De asemenea, considerăm necesar de a atrage atenția la propunerea expusă în art.42² alin.(10) care în propoziția a doua stipulează, că ”*Asigurătorul (reasigurătorul) nu poate să facă responsabil pe administratorul special sau autoritatea de supraveghere de prejudiciile cauzate în legătură cu acțiunile întreprinse în cadrul administrării speciale dacă aceste acțiuni sunt întreprinse în scop de neadmitere a riscului excesiv pentru stabilirea financiară, de protejare a intereselor asiguraților și beneficiarilor contractelor de asigurare și altor creditori ai asigurătorului (reasigurătorului)*”. Reținând că norma propusă este în contradicție cu art.55 alin.(8) al Legii cu privire la asigurări, care prevede că autoritatea de supraveghere și personalul ei poartă răspundere disciplinară, administrativă, civilă și penală pentru deciziile și acțiunile lor care au periclitat neîntemeiat activitatea asigurătorilor sau le-au cauzat prejudicii, se propune de exclus propoziția a doua din art.42² alin.(10).

Tot la acest punct din proiectul dat, și anume la art.42³ alin.(2) sunt prevăzute după caz doar două modalități de încetare a procedurii de remediere financiară prin decizia autorității de supraveghere: a) revocarea deciziei de deschidere a procedurii de remediere financiară, și b) intentarea procedurii de insolvabilitate a asigurătorului (reasigurătorului). Constatând lipsa posibilității lichidării asigurătorului ca finalitate a procesului de remediere financiară, dar și ținând cont de faptul că redacția actuală a alin.(9) art.42 din Legea nr.407/2006 cu privire la asigurări, prevede că ”în cazul în care procesul de remediere financiară nu s-a soldat cu rezultate pozitive, autoritatea

de supraveghere poate retrage licența asigurătorului (reasigurătorului) cu lichidarea silită a acestuia și/sau poate solicita instanței de judecată intentarea procesului de insolvență a asigurătorului (reasigurătorului)”, considerăm necesar menținerea acestei norme prin completarea alin.(2) art. 42³ cu lit.c) în următoarea redacție ”c) lichidarea silită a asigurătorului (reasigurătorului)”.

9. Referitor la pct.6, care prevede modificarea art.54 al Legii nr.407/2006 cu privire la asigurări, este necesar să atragem atenția că redacția propusă a alineatelor (2), (3), (7) și (8) face trimitere la sancțiuni stipulate în alin.(1). Totodată, evidențiind că alin.(1) nu conține sancțiuni, propunem de redactat sintagma în „alin.(2)” din redacția alin.(2), alin.(3), alin.(7), alin.(8) ale art.54, fiind necesară o redactare conformă care ar stabili și numerotarea alineatelor și trimiterile respective. Or, se impune comasarea alin.(1) și (2) cu redactarea respectivă conformă normelor de tehnică legislativă, deoarece atât în alin.(1) cât și în alin.(2) se expun considerațiuni generale referitoare la *încălcările pe piața asigurărilor*.

La același punct se referă considerațiunea de a propune autorilor de a exclude sintagma „parțială sau totală” din alin.(2) lit.f) a art.54, dat fiind faptul că actualmente cadrul normativ în vigoare a Republicii Moldova nu prevede procedura de retragere parțială a licenței, modalitatea generală de acordare și respectiv de retragere a licențelor, fiind expres stabilită de prevederile Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr.451-XV din 30.07.2001.

Reieșind din cele sus menționate, asupra oportunității adoptării acestui proiect de lege urmează să se pronunțe Parlamentul în ședința plenară.

**Șef Direcție
Ion CREANGĂ**